

Ahány hal, annyi szokás

Benzár Zsolt, a sporthorgászat hazai rekordere

● Románia legeredményesebb sporthorgásza a székelyudvarhelyi Benzár Zsolt, aki 1991 óta versenyez, és máig több olyan rekordja van, amelyeket nem sikerült még megdönteni – ezek alapján nem csak az ország, hanem Európa legjobb sporthorgászai közé tartozik.

KATONA ZOLTÁN

Benzár Zsolt múlt hét végén is versenyzett Szeben megyében, az országos bajnokság egyik fordulójában, közel ötvenévesen is szenvedélyesen hódol a sporthorgászatnak, ugyanakkor több mint tíz éve termékfejlesztéssel is foglalkozik, és oktatófilmeket is készít.

„Minden pofonütés egy lépés volt előre” – mondja Zsolt, amikor arról kérdezem, hogy fiatalkorában hogyan fogott neki versenyezni. Édesapja, a székelyudvarhelyi Benzár László volt az, aki elindította a pá-

lyán, a kis Benzár már négyévesen(!) elkezdett horgászni, de a versenyhorgászatban való bemutatkozása nem igazán sikerült. A mindössze 16 éves ifjú Zsolt 1987-ben benevezett egy csíkszeredai versenyre, de azon annyira kikapott a mezőnytől, hogy máig emlékszik rá.

A számszerű eredményre már nem, de valahogy úgy van vele, mint az udvarhelyi jégkorongozók, akik 1946 telén amatőr hokicsapatot szerveztek és átruccantak „a hegyen túl”, a csíkiak pedig 33-0-s eredménnyel küldték haza őket. A csíkiak között volt a mai műjégpálya névadója, Vákár Lajos is, de sietve tegyük hozzá, hogy az elmúlt 33 évben Benzár Zsolt

is tett arról, hogy neve úgy csengjen a sporthorgászok körében, mint Vákáré a hokiban – annyi különbséggel, hogy róla nem horgásztavat, hanem például horgászbótot, csalit és etetőanyagot is neveztek el, mivel ő fejlesztette ki őket.

Az a bizonyos csíki vereség úgy „feldühítette” a fiatal udvarhelyi horgászt, hogy valóságos megszállott lett, minden gondolata a horgászat körül forgott, rengeteget gyakorolt, így nem is kellett sokáig várnia az első komoly eredményre: 1989-ben országos ifjúsági bajnok lett. Innen pedig már nem volt megállás, a fiatal Benzár egyre-másra nyerte meg a versenyeket.

1991 óta versenyez a felnőttek mezőnyében, Romániában ötször nyerte meg az egyéni bajnokságot, hétszer pedig csapatban lett az ország legjobbjá. A kilencvenes években nehéz volt, nem tudott a felnőttek között bajnoki címet szerezni, csak nagyon jó helyezéseket. Aztán 2003-ban megtört a jég, akkor szerezte meg első egyéni bajnoki címét, majd folyamatosan a dobogón végzett.

Arra nagyon büszke, hogy egyik bajnoki címe sem repült sült galambként a szájába, mindegyikért meg kellett küzdenie. De volt olyan is, amikor fölényesen verte a mezőnyt, például 2011-ben Foksányban óriási pontszámmal. Az azt követő években az is előfordult, hogy hajszállal maradt le a címről – ez a sportág ilyen, nagyon sok minden határoz, igaz, a nemzetközi versenyeken a szerencse mint tényező nagyjából kizárható.

A jó versenyhorgásznak ismernie kell a terepet, a körülményeket, az adott víz halfajait, azok mennyiségét, de az sem mindegy, hogy milyen az időjárás a verseny idején, mert az is befolyásolhatja azt, hogy mennyire „húznak” a halak.

Legnagyobb egyéni és egyben nemzetközi eredménye egy világbajnoki 4. helyezés, ezt 2014-ben az írországi Cork City melletti tavon érte el. Az írországi feeder-világbajnokságon épp csak lemaradt a dobogóról, nagyon közel járt az aranyéremhez. Az azt követő évben, 2015 júliusában a szlovákiai Zsolna mellett, a Vág folyón megrendezett klubvilágbajnokságon a romániai csapat a 4. helyen végzett, ez 1967 óta az ország legjobb eredménye volt.

Csak a nagy halakra utazik

Ami a horgászati technikákat illeti, Benzár Zsolt szerint mindig az a cél, hogy a bedobás után a lehető legrövidebb idő alatt emeljük ki a halat a vízből, és mindig legyen fogás. Van olyan technika, hogy apró halból hozzák össze a versenyzők a nagyobb súlyt, de olyan is, hogy nagy halakra utazik a horgász, még ha ezzel nagyot is kockáztat.

„A versenyek 80-90%-a arról szól, hogy a kis halakból szedik össze a horgászok a mennyiséget. A nagy hal rizikósabb, egyben furfangosabb is, többet kell dolgozni vele, de egyszerre nagyobb súlyt lehet kifogni, én inkább ezt választom már, a nagyobb halakkal kísérletezem, mert így több súlyt tudok megfogni” – részletezte Zsolt.

Nemcsak bajnoki megmérettéseken szokott részt venni, hanem úgynevezett meghívásos vagy bemutatóversenyeken is rendszeresen jelen van, mint mondja, márciustól októberig nagyon kevés a szabad hétvégéje, szinte mindegyikre esik egy horgászesemény. Gyakorolni a homoródszentpáli tavakhoz szokott járni.

Nehéz megemelni 13-14 kilót, és azt folyamatosan egyenesen tartani. Bár a laikusnak úgy tűnhet, hogy a horgász csak ül a parton egy széken és emelgeti ki a halakat a vízből, ez ennél sokkal bonyolultabb. A sporthorgászat fizikailag is igénybe veszi az emberi testet és az elmét: ha csak arra gondolunk, hogy egy versenybot körülbelül 13-14 kilogramm és azt percekig kézben kell tartani, máris közelebb léptünk a valósághoz.

A román válogatott oszlopos tagja több mint tíz

A bot súlya nemcsak a kar és a váll izmait dolgoztatja meg, hanem bizonyos hátizmoknál is igen nagy az igénybevétel – négy óra (ennyi az ideje egy fordulónak) alatt garantáltan úgy elfárad az ember, hogy ha nincs megfelelő fizikai kondícióban, alig tud elvászorogni a stégről, illetve a partról.

Nem eszi meg a halat

A sporthorgászoknak nagyon különleges viszonyuk van a halakkal, egyesek semmiféle halat nem esznek meg, mások – mint például Benzár – csak a tengeri halakat eszik meg szívesen. „Nem nézem le azokat, akik megessik, de én nem eszem meg a kifogott halakat. Egyébként a versenyeken kiemelt példányokat nem is szabad, kötelezően vissza kell engedni a vízbe a súlymérés után” – mondja Zsolt, majd hozzáteszi, hogy a tengeri halak mellett még egy nagy kivétel van, ez pedig a klasszikus, szegedi halászlé, amit nagyon szeret, szemben a bajaival.

Kiváló fizikai felkészülést igényel a 13-14 kg-os botok tartása

